

Dęby katyńskie

W dniu 26 kwietnia b.r., hołdując kilkuletniej już tradycji sadzenia dębów upamiętniających zamordowanych w Katyniu oficerów, spotkaliśmy się ponownie obok Kopca Piłsudskiego, aby posadzić kolejne drzewa-symbole. W tym roku doszło jeszcze inne tragiczne zdarzenie, o którym winniśmy pamiętać – katastrofa samolotu prezydenta RP pod Smoleńskiem. Uroczystość rozpoczęła się jak co roku mszą świętą koncelebrowaną przez ks. prof. Tomasza Jelonka i o. Pawła Kubiaka. W trakcie nabożeństwa poświęcono ziemię z Katynia i Charkowa, którą potem złożono wokół dębów. Po zakończeniu mszy gości powitał Michał Kozioł z Kancelarii Prezydenta Miasta Krakowa. Po krótkim słowie wstępnym wysłuchaliśmy prezydenta Jacka Majchrowskiego. Miałem zaszczyt wygłosić do szacownych gości krótkie przemówienie, jako przedstawiciel lokalnego samorządu i tak naprawdę organizatora uroczystości. Po przemówieniach Prezydent posadził dęby – symbole naszej pamięci o ludziach, którzy oddali swe życie w służbie ojczyzny.

W tym dniu uczciliśmy pamięć mjr. Jana Daniszewskiego, kpt. Eugeniusza Domańskiego, ppor. Augustyna Jelonka, ppłk. Krzesława Krzyżanowskiego, ppłk. Leona Pankiewicza oraz ofiar katastrofy pod Smoleńskiem. Wszyscy oni otrzymali swoje dęby – symbole ich niezłomnego ducha i siły, świadczące o naszej pamięci i szacunku dla ideałów wolności i wierności przekonaniom, za które zapłacili najwyższą cenę. W sadzeniu drzew pomagali uczniowie Gimnazjum ss. Pijarek z Olszanicy, co cieszy

Fot. St. Malik

Radny Zbigniew Daniszewski w trakcie sadzenia dębu upamiętniającego jego ojca mjr. Jana Daniszewskiego.

szczególnie, bo świadczy o tym, że młodzież nie zapomina o tamtych wydarzeniach i chce budować przyszłość nie odcinając się od korzeni tragicznej historii. W trakcie uroczystości poznaliśmy biografie osób, których imiona upamiętniliśmy w tym roku poprzez posadzenie dębu. Symboliczne znaczenie miało rozsypanie wokół nowo posadzonych drzew garści ziemi spod Charkowa i Katynia, poświęconej wcześniej przez ks. Tomasza Jelonka. Jest to znak, że łączy nas symboliczna więź z tymi miejscami i chociaż nie możemy być na grobach naszych bohaterów narodowych, to tę uświęconą ich krwią ziemię szanujemy i zapalamy na niej znicze świadczące o naszej pamięci. Znicz zapłonął też pod dębem upamiętniającym ofiary katastrofy lotniczej z 10 kwietnia, kiedy to historia tragiczną klamrą spięła się ze współczesnością. Po części oficjalnej moderator zaprosił distinguished gości do obejrzenia programu artystycznego w wykonaniu uczniów Gimnazjum sióstr Pijarek. Na zakończenie odśpiewano hymn państwowy.

W imieniu organizatorów, w tym Rady Dzielnicy VII, pragnę podziękować wszystkim, którzy tak licznie wzięli udział w uroczystości. Szczególne wyrazy uznania należą się rodzinom ze Stowarzyszenia Rodzin Katyńskich, którzy już od paru lat uczestniczą w oddawaniu hołdu zmarłym na obczyźnie Polakom. Oby posadzone dęby korzeniami tkwiły w historii, rosły silne ku chwale ojczyzny, której synowie oddali w Katyniu życie za to, byśmy dzisiaj mogli cieszyć się wolnością. Pielęgnujmy tę wolność, jak cenne drzewo, by z jego owoców cieszyły się następne pokolenia.

Andrzej Hawranek

Fot. St. Malik

Przewodniczący Andrzej Hawranek, prezydent Jacek Majchrowski i moderator uroczystości Michał Kozioł

Z DZIAŁALNOŚCI RADY

W dniu 13 kwietnia 2010 r. odbyła się LXV sesja Rady Dzielnicy VII Zwierzyniec. W trakcie sesji podjęto następujące uchwały (w nawiasach ich numery):

I. Wnioskowano o:

1. Zmianę przeznaczenia alejki wzdłuż ul. Włóczków ze ścieżki rowerowej na chodnik dla pieszych (558)

2. Udrożnienie rowu w rejonie al. Panieńskich Skał (562).

II. Odwołano pana Krzysztofa Wyrobę ze składu Komisji:

1. Kultury Fizycznej i Sportu (559)

2. Ochrony Środowiska i Utrzymania Zieleni (560)

3. Infrastruktury i Lokalnych Inicjatyw Inwestycyjnych (561).

III. Ustalono listę zadań powierzonych w zakresie

Prac remontowych dróg i chodników (563).

IV. Zaopiniowano negatywnie wnioszek o:

Ustalenie warunków zabudowy dla inwestycji budowy budynku mieszkalnego wielorodzinnego na działce nr 255 obręb 11 Krowodrza przy ul. Słonecznikowej (564).

V. Przyjęto:

Sprawozdanie z działalności finansowej i merytorycznej Zarządu za rok 2009 (565).

VI. Zmieniono treść uchwały w sprawie:

Rocznego planu Komisji Ochrony Środowiska i Utrzymania Zieleni (566).

Pełna treść uchwał dostępna na stronie internetowej i w siedzibie Rady Dzielnicy.

Opracował Piotr Zaleski

Sprawozdanie z działalności finansowej i merytorycznej Zarządu Dzielnicy VII Zwierzyniec za okres od 01.01.2009 r. do 31.12.2009 r.

(Załącznik do Uchwały nr LXV/565/2010 Rady Dzielnicy VII Zwierzyniec z dnia 13 kwietnia 2010 r.)

W okresie sprawozdawczym odbyło się: 17 sesji zwyczajnych Rady, 25 posiedzeń Zarządu, 101 posiedzeń Komisji Rady. Podjęto 131 uchwał Rady i 19 uchwał Zarządu Dzielnicy. Uchwały obejmowały następujące tematy: sprawy organizacyjne, organizacja ruchu drogowego, opiniowanie: lokalnych inicjatyw inwestycyjnych, wniosków o WZ, sprzedaży i dzierżawy działek gminnych, planowanie przestrzenne, gospodarka komunalna, zdrowie i opieka społeczna, edukacja, ochrona środowiska, bezpieczeństwo i kultura. Rozpatrzono: 65 spraw dotyczących kontaktów z mieszkańcami, 92 sprawy dotyczące współpracy z instytucjami spoza UMK, 136 spraw dotyczących współpracy z jednostkami organizacyjnymi UMK, 197 spraw dotyczących współpracy z wydziałami UMK.

Poszczególni członkowie Zarządu Dzielnicy VII byli odpowiedzialni za: Andrzej Hawranek – przewodniczący, całość prac Zarządu i biura rady, Tomasz Krawczyk – zastępca przewodniczącego, promocja, informacja, kontakt z mieszkańcami, edukacja, sport, Konstancja de Nowina Konopka – członek zarządu, zdrowie, pomoc społeczna, współpraca z organizacjami pozarządowymi, bezpieczeństwo, praworządność, Andrzej Olewicz – członek zarządu, planowanie przestrzenne, architektura, infrastruktura komunalna i lokalne inicjatywy inwestycyjne, Piotr Chechelski – członek zarządu, ochrona środowiska, utrzymanie zieleni, kultura.

Sprawozdanie z wykonania budżetu rzeczowego dzielnicy za 2009 r.

Pierwotnie plan opiewał na kwotę 50 000 zł, po zmianach na kwotę 45 000 zł. Środki finansowe w wysokości 5 000 zł przeniesiono Uchwałą nr LIV/485/2009 z 9.09.2009 r. na zadanie priorytetowe: „Oświetlenie ulic w dzielnicy według wskazań Dzielnicy”.

Wykonanie planu (rozdział 75022 wydatki rzeczowe):

1. Składki na ubezpieczenia społeczne 2 187,36 zł

2. Składki na Fundusz Pracy 176,40 zł

3. Wynagrodzenia bezosobowe 21 600,00 zł

4. Zakup materiałów i wyposażenia 5 152,76 zł

5. Zakup energii 3 821,27 zł

6. Zakup usług remontowych 725,41 zł

7. Zakup usług pozostałych 2 806,78 zł

8. Opłaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych telefonii stacjonarnej 4 338,17 zł

9. Zakup mat. papierniczych do drukarek i ksero 480,96 zł

10. Zakup akcesoriów komputerowych, w tym programów i licencji 329,00 zł

Razem wydatkowano 41 618,11 zł, co stanowi 92,54% planowanej kwoty 45 000 zł.

Omówienie prac Rady i Zarządu Dzielnicy w 2009 r.

Działalność Rady i Zarządu Dzielnicy VII obejmowała następujące grupy tematyczne: ochrona środowiska i utrzymanie zieleni, bezpieczeństwo publiczne, ochrona zdrowia, pomoc społeczna, problematyka osób niepełnosprawnych, gospodarka komunalna, planowanie przestrzenne i architektura, kultura, promocja i komunikacja z mieszkańcami oraz edukacja i sport.

Ochrona środowiska i utrzymanie zieleni

W ramach środków przeznaczonych na utrzymanie ogródków jordanowskich i placów zabaw dla dzieci oraz zieleńców i skwerów realizowano: bieżące utrzymanie czystości oraz naprawy i konserwacja urządzeń zabawowych na terenie ogródków położonych przy ul. Prusa, Kamedulskiej, Bielańskiej/Orlej, na os. Bielany-Celiny, przy ul. Kosmowskiej, Chełmskiej, al. Focha i na terenie SP nr 31; bieżące utrzymanie czystości, pielęgnacja krzewów, koszenie trawy itp. na terenach zielonych położonych przy ul. Kamedulskiej, al. Focha, ul. Królowej Jadwigi, Pajęczej i Księcia Józefa; wykonanie projektów uzupełnienia wyposażenia placów zabaw wraz realizacją prac objętych tymi projektami z nasadzeniami drzew i krzewów: ul. Prusa, Kosmowskiej, Kamedulska, Chełmska, Park Decjusza; opracowanie projektu zagospodarowania terenu zielonego w rejonie ulic Księcia Józefa, Jodłowej, Skibowej oraz projektu ogródka jordanowskiego i placu zabaw przy ul. Jodłowej/Skibowej; montaż ogrodzeń zieleńców w obrębie chodników przy ulicach: Fałata, Filareckiej, Senatorskiej, Kościuszki, Dunin-Wąsowicza i Syrokomli; pielęgnacja i nasadzenia zieleni wysokiej i niskiej na obszarze Dzielnicy VII; montaż ogrodzenia, malowanie słupków na terenie SP nr 72 przy al. Modrzewiowej.

Ciąg dalszy sprawozdania w kolejnym numerze Kuriera Zwierzynieckiego.

INTERWENCJE MIESZKAŃCÓW

W ostatnim czasie mieszkańcy naszej dzielnicy interweniowali w biurze Rady w następujących sprawach:

1. Mieszkaniec ulicy Podłącze przesłał pismo poparte podpisami sąsiadów w sprawie przeciwdziałania nadmiernemu ruchowi drogowemu na ulicy Podłącze na Woli Justowskiej proponując:

- zainstalowanie progów płytowych na fragmencie ulicy Podłącze pomiędzy skrzyżowaniami z ulicami Czeremchową i Korbutowej;

- stworzenie w całym obrębie pomiędzy ulicą Podłącze a ul. Królowej Jadwigi Strefy Zamieszkania;

- przekształcenie ulicy Podłącze z drogi dwukierunkowej w jednokierunkową z ruchem od strony ul. Korbutowej w stronę ul. Czeremchowej oraz poprawę dwóch wyjazdów na ul. Królowej Jadwigi, tj. wyjazd z ulicy Czeremchowej oraz znajdujący się przy Klubie Kultury Wola.

Rada Dzielnicy wystosowała pismo do Zarządu Infrastruktury Komunalnej i Transportu, ul. Centralna 53 z prośbą o zajęcie stanowiska, informując jednocześnie, że problem progów i kierunków ruchu będzie rozważany po modernizacji ul. Królowej Jadwigi (etap V), gdzie przewiduje się przebudowę skrzyżowań i wyjazdów z sąsiednich ulic.

Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu w odpowiedzi na pismo poinformował, że zgodnie z zasadami określonymi w załączniku do *Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 roku w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach*, znak D-40 strefa zamieszkania stosuje się w celu oznakowania ustalonej strefy zamieszkania, w której obowiązują szczególne zasady ruchu drogowego – pierwszeństwo pieszych przed pojazdami, ograniczenie prędkości do 20 km/h, parkowanie tylko w wyznaczonych miejscach. Strefy te ustala się w obszarach zabudowanych na ulicach, na których odbywa się tylko ruch docelowy, w osiedlach mieszkaniowych, w dzielnicach willowych i zabytkowych. Ustalenie takich stref powinno być poprzedzone szczegółową analizą zasadności ich umieszczenia opartą między innymi na statystyce wypadków drogowych. Osiedle domków jednorodzinnych w okolicy ul. Podłącze stanowi zamkniętą enklawę, na której można wydzielić strefę zamieszkania. Należy jednak przeprowadzić konsultacje społeczne mające na celu uświadomienie mieszkańcom szczegółowych warunków panujących w strefie zamieszkania. Szczególną uwagę należy zwrócić na kwestie wyznaczenia miejsc parkingowych w osiedlu, gdyż w strefie zamieszkania parkowanie poza miejscami wyznaczonymi stanowi wykroczenie w ruchu drogowym i podlega sankcjom karnym. Istniejąca szerokość pasa drogowego i konieczność zachowania odpowiedniej szerokości pasa ruchu dla pojazdów stanowi poważne ograniczenie możliwości wyznaczania miejsc parkingowych, a w przypadku ich niewystarczającej ilości poważne utrudnienia dla mieszkańców i osób przyjeżdżających.

Z danych uzyskanych od policji wynika, że w latach 2007–2009 doszło do dwóch kolizji, jednej na ul. Podłącze oraz jednej na skrzyżowaniu ulic Ciechanowskiego i Podłącze. Należy zatem dokładnie przeanalizować zasadność wprowadzenia strefy zamieszkania. W powyższej sprawie w dalszym ciągu trwa korespondencja z Zarządem Infrastruktury Komunalnej i Transportu.

2. Mieszkanica ulicy Cedrowej zawnioskowała o pilną potrzebę oświetlenia tej ulicy.

Rada Dzielnicy poinformowała mieszkankę, że zadanie to zostało wpisane na listę rankingową z możliwością realizacji nie wcześniej niż w 2012 roku. Równocześnie Rada zwróciła się do zarządcy drogi, aby projektując przebudowę ulicy uwzględnił potrzebę jej oświetlenia.

3. Potrzebę remontu i zamontowania lamp oświetleniowych zgłosili mieszkańcy ulicy Powstania Styczniowego.

W odpowiedzi Rada Dzielnicy poinformowała, że ulica ta wraz z ul. Insurekcji Kościuszkowskiej była przewidziana do przebudowy. W 2006 roku opracowano koncepcję tej przebudowy. Miała ona obejmować infrastrukturę podziemną, drogową i oświetlenie. Pod koniec 2006 roku wszczęto postępowanie administracyjne w celu uzyskania decyzji lokalizacyjnej i pozwolenia na budowę. Z uwagi na protesty właścicieli sąsiadujących z pasem drogowym działek odstąpiono od dalszego przygotowania inwestycji. Tym samym zadanie to nie mogło być wprowadzone do planu inwestycji miejskich. W roku 2008 Rada Dzielnicy wpisała tę inwestycję do listy zadań remontowych, realizowanych ze środków Dzielnicy. Finanse na remonty dróg zostały w 2009 roku pomniejszone o 10% a na rok 2010 o 30%. W związku z tym nie ma gwarancji, że ułożenie nakładki asfaltowej w ul. Powstania Styczniowego nastąpi w 2010 roku. Oświetlenie ul. Powstania Styczniowego znajduje się na 21 pozycji na liście zadań przewidzianych do realizacji. Realizacja może nastąpić najwcześniej w roku 2011.

4. Zarządca nieruchomości ul. Borelowskiego-Lelewela 17 zwrócił się do Rady Dzielnicy w sprawie wycięcia pochylonego drzewa oraz o naprawę płyt chodnikowych w okolicach budynku.

Według informacji uzyskanych od zarządcy drogi drzewo (robinia) zostało zakwalifikowane do wycięcia. Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu wystąpił do Wydziału Kształtowania Środowiska UMK z wnioskiem o wydanie decyzji na usunięcie przedmiotowego drzewa. Wycięcie nastąpi po uzyskaniu takiej decyzji zgodnie z *art. 83 Ustawy z dnia 16.04.2004 r. o ochronie przyrody*. Chodnik przed ww. posesją będzie naprawiony w II kwartale 2010 roku.

Opracowała Teresa Machowska

WSPOMNIENIE O ANDRZEJU PRZEWOŹNIKU

Andrzej Przewoźnik urodził się 13 maja 1963 roku w Krakowie. Historyk i działacz państwowy. W roku 1988 ukończył studia historyczne na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. W roku 2002 został absolwentem studiów podyplomowych z dziedziny obronności państwa na Wydziale Strategiczno-Obronny Akademii Obrony Narodowej w Warszawie. W latach 1981–1989 zaangażowany w działalność NSZZ Solidarność.

W roku 1992 uzyskał mandat radnego I kadencji Rady Dzielnicy VII Zwierzyniec, w okręgu obejmującym ul. Kościuszki, gdzie mieszkał przez dłuższy okres swojego życia. Był naszym radnym przez okres całej pierwszej kadencji. Będąc radnym dał się poznać jako świetny organizator, posiadający ogromną wiedzę historyczną, przy tym bardzo skromny, koleżeński i służący pomocą mieszkańcom naszej dzielnicy.

W roku 1990 rozpoczął pracę w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie. Od 1 września 1992 r. aż do tragicznej śmierci 10 kwietnia 2010 r. pełnił funkcję Sekretarza Generalnego Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W okresie tym odniósł liczne sukcesy, między innymi w sprawie cmentarza i pomnika ofiar zbrodni w Jedwabnem czy wieloletniej skutecznej batalii o odbudowę i ponowne uroczyste otwarcie cmentarza Obrońców Lwowa. Był organizatorem uroczystości katyńskich, twórcą polskich cmentarzy wojennych w Katyniu, Miednoje i Charkowie. Dzięki Jego postawie polscy oficerowie, ofiary mordu katyńskiego, mają godne miejsce pochówku. Nie bawił się w politykę, wykonywał doskonałą robotę. Był wiceprzewodniczącym i Sekretarzem Komisji ds. Upamiętnienia Ofiar Zbrodni Katyńskiej przy Prezisie Rady Ministrów (1994–1998), członkiem Rady Muzealnej Państwowego Muzeum KL Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu Brzezince, Muzeum Niepodległości w Warszawie, członkiem Rady Programowej Muzeum Powstania Warszawskiego. W dniu 30 kwietnia 2009 r. został powołany przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego na członka pierwszej kadencji (2009–2013) Rady Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku oraz wybrany na jej sekretarza. Był Redaktorem Naczelnym czasopisma historycznego „Niepodległość”.

Zginął 10 kwietnia 2010 roku w katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem lecąc na

uroczystości, których przygotowanie było jego udziałem. Pozostawił żonę i dwie córki. Odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski i pośmiertnie Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski. Pochowany 27 kwietnia b.r. na Cmentarzu Wojskowym na warszawskich Powązkach.

Opracowała Teresa Machowska

Fot. St. Malik

20 kwietnia b.r. na cmentarzu parafialnym na Bielanych przy ul. Orlej pożegnano zmarłego w katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem Zbigniewa Wassermana. Wcześniej, w południe, w bazylice mariackiej odprawiona została msza żałobna za duszę Zmarłego, której przewodniczył metropolita krakowski. W uroczystościach wzięły udział setki krakowian.

PT

Fot. P. Tumidajski

24 kwietnia b.r. odbył się pogrzeb gen. Bronisława Kwiatkowskiego, dowódcy operacyjnego Sił Zbrojnych RP, który zginął tragicznie w katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem. Msza św. została odprawiona o godz. 12.00 w Bazylice Mariackiej, po niej kondukt żałobny przejechał na cmentarz Salwatorski, gdzie nastąpiło złożenie ciała do grobu. Gen. Bronisław Kwiatkowski został pośmiertnie odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Uroczystości żałobne poprowadził ks. kardynał Franciszek Macharski.

PT

PRZEDMIEŚCIA KRAKOWA – CZĘŚĆ II

Za najważniejsze obie gminy (Zwierzyniec i Półwsie) uznały starania władz miejskich o formalne zniesienie rewersu demolacyjnego, zaprowadzenie oświetlenia gazowego, założenia chodników, a także przedłużenia linii tramwajowej do klasztoru, a następnie do Woli Justowskiej. Ponadto gmina Zwierzyniec oczekiwała gwarancji w zakresie możliwości dalszej hodowli bydła oraz jego wypasu na Błoniach, pojenia i pławienia w Rudawie lub zbiorniku zastępczym. Półwsie postulovalo zasypanie stawu klasztornego i urządzenia w tym miejscu placu targowego. Obie gminy liczyły na kilkuletnie zwolnienie z obowiązku powszechnego podłączania się do wodociągu miejskiego. Konwent Sióstr Norbertanek ponadto domagał się gwarancji swobodnego funkcjonowania swoich folwarków (w tym rzeźni) oraz częściowego zwolnienia z przymusu wodociągowego.

Podjęcie decyzji o przyłączeniu Zwierzyńca i Półwsia było dla ówczesnych radnych gmin zabiegiem ryzykownym i śmiałym. W części było też podyktowane zdroworozsądkowym podejściem do sprawy. Teren ten prędzej czy później włączony zostałby do Krakowa, a stosunkowo dobra organizacja rozwoju miasta za czasów prezydenta Lea wraz z austriacką biurokracją dawały szanse na „uczciwe” warunki przyłączenia.

Można się zastanawiać, kto więcej zyskał: gmina czy miasto? Spoglądając z perspektywy czasu, porównując do obecnie panujących trendów urbanistycznych, ale i odnosząc się do historii miast europejskich, główne profity spłynęły na gminę. Przyłączając się do Krakowa (który wówczas był jednym z mniejszych miast europejskich, a liczba jego mieszkańców była parokrotnie niższa niż Warszawy), Zwierzyniec otrzymał możliwość prawodawstwa miejskiego, równouprawnienia ludności, prestiż i większe szanse na rozwój.

Półwsie, bliższe miastu na początku XX w. posiadało znacznie bardziej rozbudowaną infrastrukturę i zwartą zabudowę. Mimo charakteru gminy podmiejskiej, posiadało wszelkie cechy, które umożliwiały stosunkowo łatwe przyłączenie do miasta. Znacznie gorzej było w Gminie Zwierzyniec, ta bowiem posiadała typowo wiejski charakter, wynikający i będący kontynuatorem świetlanych czasów protekcji kolejnych Ksieni Norbertańskich. Bardzo zły był stan dróg, a jedynymi traktami z prawdziwego zdarzenia były ulice Królowej Jadwigi, Kościuszki i Księcia Józefa.

Pozostaje więc pytanie, czy wydarzenie z kwietnia 1910 roku było aneksją gmin podkrakowskich, która była koniecznością, czy też dobrowolnym przyłączeniem lub bardziej złączeniem terenu, który od wie-

ków współlistniał z Krakowem? W przypadku Półwsia i Zwierzyńca akt z 1910 r. nie był do końca aneksją i patrząc na historię późniejszą, był aktem koniecznym. Dla Półwsia bliskość miasta, miała wpływ na strukturę zawodową mieszkańców i charakter zabudowy, zatem przyłączenie – bo chyba najlepiej tak to określać – było jedynie formalnością. Gorzej było z Gminą Zwierzyniec, która posiadała typową zabudowę wiejską. W do-

Rada Gminy Zwierzyniec 1906-1910. W tylnym rzędzie od lewej stoją: Szczepan Oprocha, Sylwester Nowak, Ludwik Sikora, Mateusz Konopek, Andrzej Baran; w środku od lewej: Jakub Konopek, Józef Sawicki, Tomasz Gawin, Wacław Zajaczkowski, Jan Owca, Jan Stupnicki, Franciszek Wawrzusiak, Józef Dudek; od lewej siedzą: Andrzej Boba, ks. Józef Batko (gość), Jan Oprocha (Naczelnik Gminy), Karol Wiśniewski, Jan Walerowski.

kumencie przyłączeniowym Zwierzyniec zastrzegał sobie m.in. 15-letni czas przejściowy na zmianę pokrycia dachów materiałem tłumiącym rozprzestrzenianie się ognia (co tak naprawdę do dnia dzisiejszego nie zostało spełnione w całości – przykładem mogą być „osamotnione” chałupki przy ul. Emaus i Królowej Jadwigi).

Tereny przyłączone należą do nielicznych dzielnic Krakowa, wnoszących do jego historii tradycje, które na stałe kojarzone są z Krakowem. Do nich należą z pewnością: Lajkonik (chyba najlepiej rozpoznawalny symbol krakowski), szopki krakowskie oraz odpust Emaus. Nierozerwalnie ze Zwierzyńcem związane są od setek lat losy Konwentu Norbertańskiego. Swoistą wizytówką Krakowa są też Błonia – ewenement na skalę Europy.

Tereny zielone, skraj miasta, a równocześnie bliskość ścisłego, dawnego centrum zachęcały do związania się z tym miejscem. Wśród osób, które zamieszkiwały, bądź nadal mieszkają warto wspomnieć chociażby niektórych: Jacka Malczewskiego, Vlastimila Hoffmana, Adama Bunscha, Jerzego Potrzebowskiego, Karola Huberta Rostworowskiego, rodzinę szopkarzy Malików, ks. inf. Ferdynanda Machaya, Gustawa Holoubka, Bolesława Komorowskiego, Romana Polańskiego, czy ks. inf. Jerzego Bryłę.

Piotr Tumidajski

AKCJA WYSTAWKA 2010

– wywóz odpadów wielkogabarytowych

Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie, ul. Centralna 53, uprzejmie informuje, że Akcja Wystawka w Dzielnicy VII Zwierzyniec odbędzie się wg poniższego harmonogramu. Kontenery wystawiane będą o godz. 9.00, natomiast zabrane w dniu następnym o godzinie 17.00. W okresie wystawienia kontenera teren będzie monitorowany przez Wykonawcę zadania – MPO w Krakowie.

Termin 17–18 maja 2010 r.

Lokalizacja:

1. ul. Kraszewskiego – naprzeciw „Miastoprojektu”
2. ul. Kościuszki – przy wale Rudawy
3. Al. Focha – parking naprzeciw KS „Zwierzyniecki”
4. ul. Księcia Józefa/ul. Pajęcza
5. ul. Jodłowa – naprzeciw pawilonu handlowego DH „Jubilat”
6. ul. Orla – przy skrzyżowaniu z ul. Sokół
7. ul. Księcia Józefa – przy skrzyżowaniu z ul. Astronautów
8. ul. Podłużna – w rejonie skrzyżowania z ul. Niezapominajek
9. ul. Królowej Jadwigi – parking przy parku Decjusza
10. os. Olszanica – ul. Majówny, przy pawilonie handlowym

Uwaga!

Do kontenerów można wrzucać stare meble, sprzęt AGD, RTV itp. Natomiast nie wolno wrzucać odpadów komunalnych, resztek budowlanych i opon samochodowych.

WYSTAWKA PRZYDOMOWA

Szanowni Państwo,

Serdecznie zapraszamy wszystkich klientów indywidualnych Miejskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania w Krakowie, zamieszkujących w domach jednorodzinnych lub kamienicach do udziału w kolejnej edycji WYSTAWKI PRZYDOMOWEJ, jako usługi, wykonywanej w ramach zawartej umowy na wywóz odpadów komunalnych. Przypominamy, że chcąc pozbyć się odpadów

wielkogabarytowych, elektrycznych i elektronicznych należy wcześniej zgłosić się telefonicznie, pisemnie, faxem, mailem lub osobiście pod wskazane poniżej adresy, maile i numery. Trzeba podać swój adres zamieszkania, numer dzielnicy oraz asortyment rzeczy przeznaczonych do wywozu. Mając te dane, pracownicy MPO poinformują Państwa o dokładnym terminie wywozu. W ramach nowych zasad informujemy, że obecnie odbieramy wielkie gabaryty z posesji, a nie sprzed niej, w ustalonym wcześniej terminie i o wskazanej porze.

Wystawka w każdej z dzielnic odbędzie się 2 RAZY w ROKU. W Dzielnicy VII Zwierzyniec odpady wielkogabarytowe będą odbierane w **trzecim tygodniu maja i września 2010 r.**

Numery telefonów na które należy zgłosić usługę – (12) 64-62-290, (12) 64-62-351. Zgłoszenia należy dokonać telefonicznie pod wskazane telefony lub do Biura Obsługi Klienta ul. Nowohucka 1, 31-580 Kraków, tel. (12) 64-62-225, (12) 64-62-226, (12) 64-62-227, (12) 64-62-228 w poniedziałki w godzinach od 7.00 do 17.00 oraz od wtorku do piątku w godzinach od 7.00 do 15.00, pocztą elektroniczną na adres wywoz@mpo.krakow.pl, bok@mpo.krakow.pl lub faxem na numer – (12) 64-62-352.

*Na podstawie informacji ZIKiT oraz MPO
opracowała Teresa Machowska*

Weekendowe Zwiedzanie podziemi kościół Najświętszego Salwatora oraz kaplicy św. Małgorzaty na Zwierzyńcu

Tylko raz w roku, w sobotę 29 maja 2010 r. w godzinach od 11.00 do 17.00 oraz w niedzielę 30 maja 2010 r. w godzinach od 12.30 do 18.00 będzie można zwiedzić kościół Najświętszego Salwatora oraz kaplicę św. Małgorzaty. Wstęp wolny! W programie: „100 lat profanum, 1000 lat sacrum”, prelekcje: Piotr Tumidajski, co godzinę. Weekendowe zwiedzanie jest częścią programu obchodów 100-lecia przyłączenia gmin Zwierzyniec i Półwie Zwierzynieckie do Wielkiego Miasta Krakowa.

Kurier Zwierzyniecki redagowany jest przez zespół w składzie: Krzysztof Jakubowski – red. naczelny, Grażyna Malik – red. techniczny, Bożena Ostachowska-Kos, Paweł Bułat, Szczesny Filipiak, Tomasz Krawczyk, Piotr Tumidajski.

Adres redakcji: Biuro Rady Dzielnicy VII Zwierzyniec, ul. B. Prusa 18 (wejście od ul. Salwatorskiej),
tel. 012/421-56-66, 012/429-90-47, e-mail: rada@dzielnica7.krakow.pl, www.dzielnica7.krakow.pl

Czynne: w poniedziałek 15.00–17.00, od wtorku do piątku 11.00–13.00.

Skład i druk: Romapol, 30-363 Kraków, ul. Rydlówka 5. Nakład: 5000 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo wyboru, redagowania oraz zmiany tytułów nadesłanych tekstów.

Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca.

NAJSTARSZE „PASY” W POLSCE

(cd. ze str. 8)

Trzy lata później „Biało-czerwoni” zmierzyli się z uznawaną za najlepszą drużynę europejską, reprezentacją Austro-Węgier (3:6). W roku 1913 Cracovia wygrała rozgrywki o mistrzostwo Galicji, wyprzedzając lokalną rywalkę Wisłę oraz Pogoń Lwów. Po zakończeniu I wojny, „Pasy” wkroczyły w najlepszy okres w swojej historii. Rozpoczęło się od mistrzostwa okręgu krakowskiego w 1920 r. i zwycięstwa w następnym roku, w pierwszych rozgrywkach o mistrzostwo Polski. W okresie międzywojennym Cracovia jeszcze trzykrotnie sięgała po mistrzowski tytuł, kolejno w 1930, 1932 oraz w 1937 r. Imponować może ogólny bilans, ilość i jakość jej zagranicznych przeciwników. Ponad 400 spotkań z blisko 170 klubami z 18 państw. Wiele z nich, jak mecze z zespołami Czech, Niemiec, Szwajcarii, Francji czy Hiszpanii, były pierwszymi kontaktami polskich piłkarzy z futbolistami tych krajów. Były to pionierskie pojedynki z często bardzo mocnymi przeciwnikami. Dziś remisowy mecz z FC Barcelona raczej nie dziwi, ale 15 września 1923 r. remis 1:1 w Barcelonie był sensacją europejską. Nie był to bynajmniej jedyny liczący się wynik w międzynarodowym bilansie „pasiaków”. Przypomnieć warto też dwa mecze z madryckim Realem i aż 23 mecze międzynarodowe w jednym tylko roku 1923. Poza tym było zwycięstwo w turnieju słowiańskim w Nitrze (1933 r.) i spotkanie z jedną z najsławniejszych drużyn Europy – AC Milan. Rok 1936 przyniósł z kolei sensacyjne zwycięstwo nad mistrzem Austrii, wiedeńskim Rapidem.

Lata po ostatniej wojnie początkowo nie zapowiadały „czarnego” okresu w dziejach klubu. Wkrótce Cracovia remisuje z najlepszą, obok jugosłowiańskiego Partizana, drużyną starego kontynentu – IFK Norrköping, a w roku 1948 zdobywa – po meczu barażowym z Wisłą – tytuł mistrzowski. Niestety w związku z reorganizacją klubów sportowych na wzór radziecki, już rok później Cracovia zostaje Związkowym Klubem Sportowym Ogniwo Cracovia. W czerwcu 1949 r. w nazwie zostaje już tylko „Ogniwo”. Decyzją władz znikają też „biało-czerwone”

Fot. ze zbiorów P. Korbiela

Cracovia w spotkaniu z Dynamem Kijów przegranym 1:2 (1961 r.). W tle nieistniejąca drewniana trybuna

pasy na koszulkach. Do 1955 r. klub egzystuje jako „Terenowe Koło Sportowe Sparta”. Drużyna piłkarska plasowała się na coraz niższych pozycjach, by w 1954 r. pożegnać się z rozgrywkami pierwszej ligi. Wprawdzie już trzy lata później nastąpił powrót do rozgrywek z udziałem najlepszych drużyn, ale tylko na dwa sezony. W takim rytmie odtąd miała toczyć się historia Cracovii – liczona spadkami i awansami. Z pierwszej do drugiej, drugiej do trzeciej (pierwszy taki spadek miał miejsce po sezonie 1970/71), trzeciej do drugiej. W tym okresie za sukces należy przyjąć awans do ekstraklasy w sezonie 1982/83. Lata 90. to gra głównie w III lidze. Problemem klubu w tym okresie jest przede wszystkim brak finansów.

W 1997 r. Cracovia zostaje przekształcona w Sportową Spółkę Akcyjną, ale w dalszym ciągu boryka się z finansami. Klub udało się ostatecznie uratować przed bankructwem, a przyczynili się do tego głównie kibice (słynna manifestacja przed Urzędem Wojewódzkim w 2001 r.). Upadający klub wydzwignęli ofiarni kibice zrzeszeni w „Grupie 100”, którzy z własnych funduszy wspomagali klub i doprowadzili do pojawienia

się sponsora – firmy Comarch – a prezesem klubu został prof. Janusz Filipiak. W sezonie 2002/03 następuje powrót do II ligi, a rok później do ekstraklasy. Po wielu latach Cracovia wróciła na należne jej miejsce.

Dziś drużyna Cracovii rozgrywa swe mecze na stadionie Hutnika i plasuje się w środku tabeli ekstraklasy. Gra „na wygnaniu” spowodowana jest budową nowoczesnego stadionu na 15 tys. widzów. Obiekt ma być oddany do użytku jesienią tego roku.

Opracował Krzysztof Kowalski

Fot. Ł. Studnicki

1 maja 2010 r. – dzień otwarty budowy stadionu Cracovii

Każdy szanujący się kibic wie doskonale, który klub piłkarski jest najstarszy w Polsce. Ten klub jest wielce zasłużony nie tylko dla polskiego piłkarstwa, ale i całego rodzimego sportu. Przeżywał i wspaniałe wzloty i przykre upadki, był już na skraju bankructwa, a jednak się podniósł. Trudno byłoby sobie dziś wyobrazić naszą Dzielnicę i miasto, bez Cracovii...

Wejście na stadion Cracovii (ok. 1937 r.)

Z cyklu: Sport na Zwierzyńcu

NAJSTARSZE „PASY” W POLSCE

W Krakowie w piłkę nożną grywano już od lat 90. XIX w., początkowo na terenie Parku Jordana, a następnie na Błoniach. Gra ta miała jednak charakter czysto rekreacyjny i odbywała się według dowolnej interpretacji przepisów. Do powstania klubów w Krakowie przyczynił się przyjazd drużyn ze Lwowa – 4 czerwca 1906 r. Wtedy to odbyły się pierwsze mecze pomiędzy drużynami tych dwu zasłużonych dla historii polskiej piłki miast. Do pierwszego meczu z „Czarnymi” przystąpiła drużyna „Przodowników” – uczniów najstarszych klas krakowskich gimnazjów. Drugi przeciwnik, drużyna IV lwowskiego gimnazjum, musiała rozegrać mecz z „jedenastką” wyłonioną spośród publiczności. Wydarzenie to stało się katalizatorem rozwoju krakowskiego piłkarstwa. 13 czerwca tegoż roku, po ogłoszeniu naboru chętnych w dzienniku „Nowa Reforma”, odbył się pierwszy tre-

ning „Akademików”. Przed przystąpieniem do jesienno- turnieju akademicy przyjęli nazwę dla swojej drużyny – Akademicki Klub Footballowy Cracovia. Tak narodziła się legenda polskiego futbolu. Wiosną 1907 r. połączono dwie najlepsze drużyny „turnieju jesienno- go”: „Białoczerwonych” oraz AKF Cracovię. Nowy zespół nazwę przejął od „akademików” nazwę, a barwy od „Białoczerwonych”. Tak oto zakończył się ten etap budowy drużyny pierwszego Mistrza Polski.

Przed wybuchem I wojny światowej drużyna Cracovii rozgrywała mecze głównie z drużynami z terenu Galicji, która stała się kolebką polskiej piłki nożnej, ale także wiele spotkań toczyła z drużynami z innych ziem monarchii Austro-węgierskiej. Pierwszy taki mecz Cracovia przegrała w Opawie z Troppauer Sportverein 2:4 (1908 r.).

(cd. na str. 7)

**Rada i Zarząd Dzielnicy VII Zwierzyniec
mają zaszczyt zaprosić na doroczne Święto Dzielnicy,
które zainaugurujemy tym razem w fortach obok Kopca Kościuszki,
13 czerwca o godz. 14.00.**